

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 19 mars 2009

Nr 125—134

INNEHÅLL

Nr		Sidan
125	Lag om ändring av lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation	413
126	Lag om ändring av 2 och 21 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet	421
127	Lag om ändring av 19 § i lagen om samarbete inom företag	423
128	Lag om ändring av 7 § i lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar	424
129	Lag om ändring av hälsoskyddslagen	425
130	Lag om ändring av 71 och 72 § i livsmedelslagen	427
131	Lag om ändring av 60 § i kemikalielagen	428
132	Lag om ändring av 25 a och 25 b § i lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning	429
133	Lag om ändring av 20 och 21 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet .	430
134	Finansministeriets förordning om ett jubileumsmynt för Borgå landtag	431

Nr 125

Lag

om ändring av lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation

Given i Helsingfors den 13 mars 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 juni 2004 om dataskydd vid elektronisk kommunikation (516/2004)
9, 12—14, 20 och 32 §, rubriken för 33 § och det inledande stycket i 33 § 3 mom. och 34 och
42 § samt
fogas till lagen nya 12 a, 13 a—13 k och 34 a § som följer:

9 §

Behandling av identifieringsuppgifter för att utföra och använda tjänster

Identifieringsuppgifter får behandlas i den utsträckning det är nödvändigt för att utföra och använda nättjänster, kommunikationstjänster eller mervärdestjänster och för att sörja för dataskyddet på det sätt som anges nedan.

Identifieringsuppgifter får behandlas endast av fysiska personer som är anställda hos ett teleföretag, hos den som tillhandahåller mervärdestjänster, hos en sammanslutningsa-

bonnent och hos en juridisk person som är abonnent samt av fysiska personer som handlar för deras räkning och som har i uppdrag att behandla uppgifterna för att de mål som anges särskilt i detta kapitel ska uppnås.

12 §

Behandling för teknisk utveckling

Ett teleföretag och den som tillhandahåller mervärdestjänster får behandla identifieringsuppgifter för att tekniskt utveckla nättjänsterna, kommunikationstjänsterna eller mervärdestjänsterna.

RP 48/2008
KoUB 19/2008
RSv 3/2009

En sammanslutningsabonnent får behandla identifieringsuppgifter för att tekniskt utveckla sitt kommunikationsnät och sina tjänster som anslutits till det.

Innan behandling som avses i 1 och 2 mom. inleds ska abonnenten eller användaren underrättas om vilka identifieringsuppgifter som behandlas och hur länge behandlingen kommer att pågå. Underrättelsen kan vara av engångskaraktär.

12 a §

Behandling för statistisk analys

För statistisk analys har ett teleföretag och den som tillhandahåller mervärdestjänster rätt att med hjälp av automatisk databehandling behandla identifieringsuppgifter om en nät-tjänst, en kommunikationstjänst eller en mervärdestjänst och en sammanslutningsabonnent identifieringsuppgifter om sitt kommunikationsnät eller om en egen tjänst som anslutits till den, om

1) analysen inte annars kan utföras utan oskäligt besvär, och

2) enskilda fysiska personer inte kan identifieras i analysen.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller även en juridisk persons rätt att som abonnent behandla identifieringsuppgifter om sin anslutning och sin terminalutrustning.

13 §

Rätten för teleföretag och den som tillhandahåller mervärdestjänster att behandla uppgifter i fall av missbruk

Ett teleföretag och den som tillhandahåller mervärdestjänster får behandla identifieringsuppgifter för att upptäcka, förhindra och utreda gratisanvändning av en avgiftsbelagd tjänst inom nättjänsten, kommunikationstjänsten eller mervärdestjänsten eller annat jämförbart missbruk som gäller användningen av en tjänst.

Kommunikationsverket kan utfärda närmare föreskrifter om hur den behandling av identifieringsuppgifter som avses i 1 mom. ska utföras tekniskt.

13 a §

Sammanslutningsabbonneters behandlingsrätt i fall av missbruk

En sammanslutningsabonnent har rätt att behandla identifieringsuppgifter för att förebygga och utreda olovligt brukande av avgiftsbelagda informationssamhällstjänster, kommunikationsnätet eller kommunikationstjänster eller röjande av företagshemligheter enligt 30 kap. 11 § i strafflagen (39/1889), enligt vad som bestäms i 13 b—13 k § i denna lag.

Att installera anordningar, program eller tjänster i sammanslutningsabbonnentens kommunikationsnät, att obehörigen ge utomstående tillträde till sammanslutningsabbonnentens kommunikationsnät eller kommunikationstjänster eller att på något annat jämförbart sätt använda kommunikationsnätet eller kommunikationstjänster kan vara olovligt brukande av kommunikationsnätet eller kommunikationstjänster, om förfarandet står i strid med de anvisningar för användningen som avses i 13 b § 3 mom.

Den rätt som avses i 1 mom. gäller inte identifieringsuppgifter för telefoni-tjänster i det fasta eller mobila telefonnätet.

13 b §

Sammanslutningsabbonneters omsorgsplikt i fall av missbruk

Innan en sammanslutningsabonnent börjar behandla identifieringsuppgifter för att förebygga olovligt brukande av avgiftsbelagda informationssamhällstjänster, kommunikationsnätet eller kommunikationstjänster ska abonnenten

1) begränsa tillträdet till sitt kommunikationsnät och sin kommunikationstjänst och användningen av dem samt vidta andra åtgärder för att skydda användningen av sitt kommunikationsnät och sin kommunikationstjänst med lämpliga informationssäkerhetsåtgärder,

2) bestämma hurdana meddelanden som får förmedlas och hämtas via dess kommunikationsnät, hur dess kommunikationsnät och kommunikationstjänst i övrigt får användas

och till hurdana destinationsadresser kommunikation inte får riktas.

Innan en sammanslutningsabonnent börjar behandla identifieringsuppgifter för att förebygga röjande av företagshemligheter ska abonnenten

1) begränsa tillträdet till företagshemligheter och vidta andra åtgärder för att skydda användningen av sitt kommunikationsnät och sin kommunikationstjänst och skydda uppgifterna genom lämpliga informationssäkerhetsåtgärder,

2) bestämma på vilket sätt företagshemligheter får överföras, lämnas ut eller på annat sätt behandlas i kommunikationsnätet och till hurdana destinationsadresser de personer som har rätt att behandla företagshemligheter inte får skicka meddelanden.

En sammanslutningsabonnent ska för att förebygga missbruk som avses i 1 och 2 mom. ge skriftliga anvisningar till dem som använder kommunikationsnätet eller kommunikationstjänsten.

13 c §

Sammanslutningsabbonneters planerings- och samarbetsplikt i fall av missbruk

En sammanslutningsabonnent ska innan behandling av identifieringsuppgifter enligt 13 a § 1 mom. inleds utse de personer till vilkas uppgifter behandling av identifieringsuppgifter hör eller bestämma de nämnda uppgifterna. Identifieringsuppgifter får behandlas endast av personer som svarar för driften av och dataskyddet i sammanslutningsabonnentens kommunikationsnät och kommunikationstjänst och för säkerheten.

Om sammanslutningsabonnenten som arbetsgivare omfattas av samarbetslagstiftningen ska sammanslutningsabonnenten

1) i ett samarbetsförfarande enligt 4 kap. i lagen om samarbete inom företag (334/2007), lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar (651/1988) och lagen om samarbete mellan kommunala arbetsgivare och arbetstagare (449/2007) behandla grunderna och praxisen för de i 13 a—13 k § avsedda förfaranden som ska tillämpas vid behandlingen av identifieringsuppgifter,

2) på det sätt som föreskrivs i 21 § 2 mom.

i lagen om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004) informera arbetstagarna eller deras företrädare om beslut som abonnenten har fattat om behandlingen av identifieringsuppgifter.

Om sammanslutningsabonnenten som arbetsgivare inte omfattas av samarbetslagstiftningen ska denne höra arbetstagarna om de omständigheter som avses i 2 mom. 1 punkten i denna paragraf och informera arbetstagarna om dem enligt vad som bestäms i 21 § 1 och 2 mom. i lagen om integritetsskydd i arbetslivet.

Om sammanslutningsabonnenten inte är arbetsgivare ska denne informera användarna om de förfaranden och den praxis som tillämpas på behandlingen av identifieringsuppgifter enligt 13 a—13 k §.

13 d §

Sammanslutningsabbonneters behandlingsrätt för att utreda om avgiftsbelagda informationssamhällstjänster, kommunikationsnätet eller kommunikationstjänster har använts olovligt

En sammanslutningsabonnent får behandla identifieringsuppgifter med hjälp av en automatisk sökfunktion som kan basera sig på meddelandenas storlek eller sammanlagda storlek eller deras typ, antal, uppkopplingsätt eller destinationsadresser.

Sammanslutningsabonnenten får behandla identifieringsuppgifter manuellt, om det finns grundad anledning att misstänka att kommunikationsnätet, kommunikationstjänsten eller en avgiftsbelagd informationssamhällstjänst används i strid med de anvisningar som avses i 13 b § 3 mom. och om

1) en avvikelse i kommunikationen har upptäckts med hjälp av den automatiska sökfunktionen,

2) kostnaderna för användningen av en avgiftsbelagd informationssamhällstjänst har blivit ovanligt höga,

3) det i kommunikationsnätet upptäckts en anordning, ett program eller en tjänst som har installerats obehörigen, eller

4) det i ett enskilt fall på basis av annan med 1—3 punkten jämförbar allmänt konstaterbar omständighet går att sluta sig till att

kommunikationsnätet, kommunikationstjänsten eller en avgiftsbelagd informationssamhällstjänst används i strid med de anvisningar som avses i 13 b § 3 mom.

Ett villkor för behandling enligt 1 och 2 mom. är att incidenten eller gärningen sannolikt orsakar betydande olägenhet eller skada för sammanslutningsabonnenten.

Villkor för behandling enligt 2 mom. är dessutom att uppgifterna är nödvändiga för att reda ut olovligt brukande och vem som svarar för det och för att göra slut på olovligt brukande.

13 e §

Sammanslutningsabonnenters behandlingsrätt för att utreda om företagshemligheter har röjts

En sammanslutningsabonnent får behandla identifieringsuppgifter med hjälp av en automatisk sökfunktion som baserar sig på meddelandenas storlek eller sammanlagda storlek eller deras typ, antal, uppkopplingsätt eller destinationsadresser.

Sammanslutningsabonnenten får behandla identifieringsuppgifter manuellt, om det finns grundad anledning att misstänka att en företagshemlighet olovligen har röjts för en utomstående via kommunikationsnätet eller en kommunikationstjänst och om

1) en avvikelse i kommunikationen har upptäckts med hjälp av den automatiska sökfunktionen,

2) en företagshemlighet offentliggörs eller utnyttjas olovligen, eller

3) det i ett enskilt fall på basis av en annan med 1 eller 2 punkten jämförbar allmänt konstaterbar omständighet går att sluta sig till att en företagshemlighet olovligen har röjts för en utomstående.

Ett villkor för behandling enligt 1 och 2 mom. är att det misstänkta röjandet gäller företagshemligheter som är av central betydelse för sammanslutningsabonnentens eller dess samarbetspartners näringsverksamhet eller resultaten av tekniskt eller något annat utvecklingsarbete som sannolikt är viktiga för att starta eller utöva näringsverksamhet.

Villkor för behandling enligt 2 mom. är dessutom att uppgifterna är nödvändiga för

att reda ut om en företagshemlighet har röjts och vem som är ansvarig.

13 f §

Särskilda begränsningar av behandlingsrätten i fall av missbruk

Automatisk sökning får inte riktas och identifieringsuppgifter får inte hämtas eller tas till manuell behandling för att få reda på uppgifter enligt 17 kap. 24 § 2 och 3 mom. i rättegångsbalken.

För att utreda röjande av företagshemligheter kan en sammanslutningsabonnent som är arbetsgivare endast behandla sådana användares identifieringsuppgifter som sammanslutningsabonnenten har gett eller som annars har tillgång till företagshemligheter på ett sådant sätt som sammanslutningsabonnenten har godkänt.

13 g §

Sammanslutningsabonnenters skyldighet att lämna uppgifter till användare i fall av missbruk

Sammanslutningsabonnenten ska lämna en redogörelse för den manuella behandling av identifieringsuppgifter som avses i 13 d § 2 mom. och 13 e § 2 mom. Av redogörelsen ska framgå

1) grunden och tidpunkten för behandlingen och dess varaktighet,

2) orsaken till att den manuella behandlingen har inletts,

3) behandlarna,

4) vem som har beslutat om behandlingen.

Redogörelsen ska undertecknas av de personer som har deltagit i behandlingen. Redogörelsen ska förvaras minst två år efter det att den behandling som avses i 13 d eller 13 e § upphörde.

De som använder det kommunikationsnätet eller den kommunikationstjänst som är föremål för behandlingen ska delges den redogörelse som avses i 1 mom. så snart det är möjligt utan att äventyra syftet med behandlingen. Redogörelsen behöver dock inte lämnas till sådana användare vars identifieringsuppgifter har behandlats i form av massbe-

handling så att behandlaren inte har tagit del av användarnas identifieringsuppgifter. Utan hinder av sekretess som baserar sig på lag eller avtal har användaren rätt att för behandlingen av ett ärende som gäller användarens intressen och rättigheter överlämna redogörelsen och de uppgifter användaren fått i samband med den.

13 h §

Sammanslutningsabonnenters skyldighet att lämna uppgifter till företrädare för arbetsstägarna i fall av missbruk

Om sammanslutningsabonnenten är arbetsgivare ska denne årligen till arbetstagarnas företrädare lämna en redogörelse för den manuella behandling av identifieringsuppgifterna som avses i 13 d § 2 mom och 13 e § 2 mom. Av redogörelsen ska det framgå på vilka grunder och hur många gånger identifieringsuppgifterna har behandlats under ett år.

Den redogörelse som avses i 1 mom. ska lämnas till en förtroendeman som utsetts med stöd av ett arbets- eller tjänstekollektivavtal eller, om någon sådan inte har utsetts, till ett förtroendeombud enligt 13 kap. 3 § i arbetsavtalslagen (55/2001). Om arbetstagarna inom en personalgrupp inte har utsett någon förtroendeman eller något förtroendeombud, ska redogörelsen lämnas till ett samarbetsombud enligt 8 § i lagen om samarbete inom företag eller 3 § i lagen om samarbete mellan kommunala arbetsgivare och arbetstagare eller till en företrädare enligt 6 § 2 mom. i lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar. Om inte heller några sådana har utsetts ska redogörelsen lämnas till alla arbetstagare som hör till personalgruppen.

Företrädarna för arbetstagarna och de arbetstagare som avses i 2 mom. ska under hela den tid anställningsförhållandet är i kraft hemlighålla de kränkningar av företagshemligheten och de misstänkta fall av sådan kränkning som de fått kännedom om. I fråga om tystnadsplikten för tjänstemän och andra anställda hos myndigheter gäller vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och någon annanstans i lag. Det som föreskrivs ovan hin-

drar inte att uppgifter lämnas ut till tillsynsmyndigheterna.

13 i §

Förhandsanmälan och årlig redogörelse till dataombudsmannen i fall av missbruk

En sammanslutningsabonnent ska på förhand meddela dataombudsmannen att behandling av identifieringsuppgifter inleds. Av förhandsanmälan ska framgå

- 1) grunderna och praxisen för de i 13 d och 13 e § avsedda förfaranden som ska tillämpas vid behandlingen av identifieringsuppgifter,
- 2) de uppgifter som avses i 13 c § 1 mom.,
- 3) hur sammanslutningsabonnenten har fullgjort den informationsskyldighet enligt 13 c § 2 mom. 2 punkten eller 3 mom. som föreligger innan behandlingen inleds.

Sammanslutningsabonnenten ska årligen i efterhand lämna dataombudsmannen en redogörelse för den manuella behandlingen av identifieringsuppgifterna. Av redogörelsen ska det framgå på vilka grunder och hur många gånger identifieringsuppgifterna har behandlats under ett år.

13 j §

Sammanslutningsabonnenters rätt att lagra identifieringsuppgifter i fall av missbruk

Bestämmelserna i 13 a—13 i § ger inte sammanslutningsabonnenten rätt att lagra identifieringsuppgifter i registret längre än vad som annars är tillåtet enligt lag.

13 k §

Sammanslutningsabonnenters rätt att lämna ut uppgifter i fall av missbruk

Utan hinder av 8 § 3 mom. har en sammanslutningsabonnent rätt att i samband med polisanmälan eller begäran om utredning i egenskap av målsägande till polisen för behandling överlämna sådana identifieringsuppgifter om meddelanden avseende användare av abonnentens kommunikationsnät eller kommunikationstjänst som denne fått i enlighet med 13 a—13 j §.

14 §

Behandling för att upptäcka tekniska fel eller brister

Ett teleföretag, den som tillhandahåller mervärdestjänster och en sammanslutningsabonnent får behandla identifieringsuppgifter, om det behövs för att upptäcka, förhindra eller utreda tekniska fel eller brister vid förmedlingen av kommunikationen.

20 §

Åtgärder för att genomföra dataskyddet

Ett teleföretag, den som tillhandahåller mervärdestjänster och en sammanslutningsabonnent samt de som handlar för dessas räkning har rätt att vidta nödvändiga åtgärder enligt 2 mom. med avseende på dataskyddet

1) för att upptäcka, förhindra och utreda störningar som kan inverka menligt på dataskyddet i kommunikationsnäten eller för de tjänster som anslutits till dem och för att göra störningarna föremål för förundersökning,

2) för att trygga kommunikationsmöjligheterna för den som sänder eller tar emot ett meddelande, eller

3) för att förhindra förberedelse till betalningsmedelsbedrägerier enligt 37 kap. 11 § i strafflagen, vilka planeras bli genomförda i omfattande utsträckning via kommunikationstjänsterna.

De åtgärder som avses i 1 mom. kan omfatta

1) en automatisk analys av innehållet i meddelanden,

2) automatiskt förhindrande eller automatisk begränsning av förmedling och mottagande av meddelanden,

3) automatiskt avlägsnande av sådana skadliga datorprogram ur meddelandena som kan äventyra dataskyddet,

4) andra jämförbara åtgärder av teknisk natur.

Om det på basis av typen av meddelande, meddelandets form eller någon annan motsvarande omständighet är uppenbart att ett meddelande innehåller ett skadligt datorprogram eller ett skadligt kommando och uppnåendet av målen enligt 1 mom. inte kan säker-

ställas genom en automatisk analys av innehållet, får innehållet i det enskilda meddelandet behandlas manuellt. Avsändaren och mottagaren av meddelandet ska underrättas om den manuella behandlingen av innehållet, om det inte är så att underrättelsen sannolikt äventyrar uppnåendet av målen enligt 1 mom.

Åtgärderna enligt denna paragraf ska utföras omsorgsfullt och de ska stå i rätt proportion till den störning som ska avvärjas. Åtgärderna ska utföras utan att yttrandefriheten, skyddet av konfidentiella meddelanden eller integritetsskyddet begränsas mer än nödvändigt med tanke på säkerställandet av möjligheterna att uppnå målen enligt 1 mom. Åtgärderna ska avbrytas, om det inte längre finns i denna paragraf nämnda förutsättningar för att vidta dem.

Kommunikationsverket kan meddela teleföretagen och dem som tillhandahåller mervärdestjänster närmare föreskrifter om hur åtgärderna enligt denna paragraf ska genomföras tekniskt.

32 §

Dataombudsmannens uppgifter

Dataombudsmannens uppgift är att övervaka

1) i 13 a—13 k § avsedd behandling av identifieringsuppgifter som en sammanslutningsabonnent genomför,

2) i 4 kap. avsedd behandling av lokaliseringssuppgifter,

3) tillämpningen av bestämmelserna om telefonkataloger, abonnentkataloger och nummerupplysning som avses i 25 §,

4) tillämpningen av bestämmelserna om direktmarknadsföring i 7 kap.,

5) bestämmelserna om rätt att få uppgifter och om tystnadsplikt i 9 kap., till den del det är fråga om lokaliseringssuppgifter.

För de tillsynsuppgifter som avses i 1 mom. 1 punkten får en avgift tas ut av sammanslutningsabonnenten. Beslut om avgiftsbelagda åtgärder och avgiftens storlek fattas genom förordning av justitieministeriet enligt de grunder som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

33 §

Styrnings- och övervakningsmyndigheternas rätt att få uppgifter

— — — — —
För att utföra sina i denna lag föreskrivna uppgifter har Kommunikationsverket och dataombudsmannen rätt att få identifierings- och lokaliseringsuppgifter och meddelanden, om de behövs för att övervaka bestämmelserna om behandling, användning av i 7 § avsedda uppgifter eller direktmarknadsföring eller för att utreda betydande kränkningar av och hot mot dataskyddet. Dessutom krävs det att det enligt Kommunikationsverkets eller dataombudsmannens bedömning finns skäl att misstänka att något av följande rekvisit är uppfyllt:
— — — — —

34 §

Tillsynsmyndigheternas tystnadsplikt

Uppgifter som Kommunikationsverket och dataombudsmannen med stöd av 33 § 3 mom. erhållit om konfidentiella meddelanden, identifieringsuppgifter och lokaliseringsuppgifter samt uppgifter som dataombudsmannen erhållit med stöd av 13 i § ska hållas hemliga.

I övrigt föreskrivs det om sekretess för tillsynsmyndigheternas uppgifter i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

34 a §

Utlämnande av tillsynsmyndigheternas uppgifter

Utan hinder av någon annan än den tystnadsplikt som föreskrivs i 34 § 1 mom. eller utan hinder av andra begränsningar som gäller utlämnande av uppgifter har Kommunikationsverket och dataombudsmannen rätt att till kommunikationsministeriet lämna ut i 33 § 1 mom. avsedda uppgifter som de erhållit vid utförandet av i denna lag föreskrivna uppgifter.

Utan hinder av den tystnadsplikt som föreskrivs i 34 § 1 mom. eller utan hinder av andra begränsningar som gäller utlämnande

av uppgifter har Kommunikationsverket rätt att till de teleföretag, dem som tillhandahåller mervärdestjänster och de sammanslutningsabonnenter som har utnyttjats vid kränkning av dataskydd, som har blivit föremål för sådan kränkning eller som sannolikt kan utsättas för kränkning av dataskydd lämna ut identifieringsuppgifter som verket erhållit i samband med insamlandet av uppgifter om och utredning av kränkningar av dataskydd, om det enligt Kommunikationsverkets bedömning finns skäl att misstänka att något av de rekvisit som anges i 33 § 3 mom. 1—10 punkten har blivit uppfyllt.

Utan hinder av den tystnadsplikt som föreskrivs i 34 § 1 mom. har Kommunikationsverket rätt att till sådana myndigheter eller andra instanser som är verksamma i andra stater och som har till uppgift att förebygga eller utreda kränkningar av dataskydd riktade mot kommunikationsnät och kommunikationstjänster lämna ut identifieringsuppgifter som verket erhållit i samband med insamlandet av uppgifter om och utredning av kränkningar av dataskydd.

Kommunikationsverket har rätt att lämna ut i 2 och 3 mom. avsedda identifieringsuppgifter endast i den omfattning som behövs för att förebygga och utreda kränkningar av dataskydd. Utlämnandet av uppgifter får inte begränsa skyddet av konfidentiella meddelanden eller integritetsskyddet mer än nödvändigt.

42 §

Straffbestämmelser

Bestämmelser om straff för kränkning av kommunikationshemlighet och för grov kränkning av kommunikationshemlighet finns i 38 kap. 3 och 4 § i strafflagen samt för dataintrång i 38 kap. 8 § i strafflagen. Straff för brott mot i 5 § i denna lag föreskriven tystnadsplikt utdöms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap. 5 § i strafflagen eller om inte strängare straff föreskrivs någon annanstans. Straff för brott mot i 13 h § 3 mom. föreskriven tystnadsplikt utdöms enligt 38 kap. 2 § 2 mom. i strafflagen, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans än i 38 kap. 1 § i strafflagen.

Den som uppsåtligen

1) bryter mot det i 6 § 2 mom. föreskrivna förbudet mot innehav, import, tillverkning eller distribution av system för avkodning av det tekniska skyddet vid elektronisk kommunikation eller av en del av ett sådant system,

2) försummar de förpliktelser som föreskrivs i 7 §,

3) försummar den i 19 § föreskrivna skyldigheten att handha dataskyddet för sina tjänster eller för identifierings- och lokaliseringssuppgifter,

4) försummar den i 21 § 2 mom. eller 35 § 4 mom. föreskrivna anmälningsplikten,

5) behandlar identifierings- eller lokaliseringssuppgifter i strid med bestämmelserna i 3 och 4 kap.,

6) underlåter att iaktta vad som i 24 § bestäms om specificering av en räkning,

7) underlåter att iaktta vad som i 25 § bestäms om behandling av personuppgifter

som ingår i en telefonkatalog eller i en annan abonnentkatalog, om anmälning till abonnenten om ändamålet med och användningen av katalogen, om avlägsnande och rättelse av uppgifter, om förbud eller om juridiska personers rättigheter,

8) bedriver direktmarknadsföring i strid med bestämmelserna i 7 kap., eller

9) underlåter att iaktta vad som i 13 g—13 i § bestäms om att utarbeta en redogörelse eller förhandsanmälan och att lämna den till användarna, arbetstagarnas företrädare eller dataombudsmannen,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *data-skyddsförseelse vid elektronisk kommunikation* dömas till böter.

Straff döms inte ut om förseelsen är ringa.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2009.

Helsingfors den 13 mars 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Suvi Lindén*

Nr 126

L a g**om ändring av 2 och 21 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet**

Given i Helsingfors den 13 mars 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 augusti 2004 om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004) 2 § 3 mom. och 21 § 1 mom., av dem 21 § 1 mom. sådant det lyder i lag 457/2007, som följer:

2 §

Tillämpningsområde

personuppgiftslagen (523/1999), om inte något annat bestäms i denna lag.

Om arbetsgivarens rätt att i egenskap av abonnent för utredning av avgiftsskyldigheten få identifieringsuppgifter om en anslutning som ställts till arbetstagarens förfogande och om rätten att behandla identifieringsuppgifter som gäller arbetstagarens elektroniska kommunikation i situationer av olovligt brukande av ett kommunikationsnät eller en kommunikationstjänst och för att skydda företagshemligheter föreskrivs i lagen om data-skydd vid elektronisk kommunikation (516/2004). Vad som i nämnda lag bestäms om användare av lokaliseringstjänster tillämpas på arbetstagare till vars förfogande arbetsgivaren har ställt en lokaliseringstjänst. På behandling av personuppgifter tillämpas

21 §

Samarbete vid ordnande av teknisk övervakning och användning av datanät

Syftet med kameraövervakning, passerkontroll och annan övervakning med tekniska metoder av arbetstagarna, ibruktagandet av dem och de metoder som används i övervakningen samt användningen av elektronisk post och andra datanät samt behandlingen av uppgifter som gäller en arbetstagares elektroniska post och annan elektronisk kommunikation omfattas av samarbetsförfarandet enligt lagen om samarbete inom företag, lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar samt lagen om samarbete mellan

RP 48/2008
 KoUB 19/2008
 RSv 3/2009

kommunala arbetsgivare och arbetstagare. I andra företag och offentligrättsliga sammanlutningar än sådana som omfattas av samarbetslagstiftningen ska arbetsgivaren före beslutsfattandet bereda arbetstagarna eller deras

representanter tillfälle att bli hörda i de angelägenheter som nämns ovan.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2009.

Helsingfors den 13 mars 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Suvi Lindén*

Nr 127

L a g

om ändring av 19 § i lagen om samarbete inom företag

Given i Helsingfors den 13 mars 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 mars 2007 om samarbete inom företag (334/2007) 19 § 4 punkten
som följer:

19 §

*Behandling av planer, principer och praxis
som grundar sig på annan lagstiftning*

Vid samarbetsförhandlingar skall behand-
las

4) principerna för användningen av elek-
tronisk post och datanät och behandlingen av
uppgifter som gäller en arbetstagares elektro-
niska post och annan elektronisk kommuni-
kation,

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2009.

Helsingfors den 13 mars 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Suvi Lindén*

Nr 128

L a g**om ändring av 7 § i lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar**

Given i Helsingfors den 13 mars 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 1 juli 1988 om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar
 (651/1988) 7 § 11 a-punkten, sådan den lyder i lag 762/2004, som följer:

7 §

Ärenden som omfattas av samarbetsförfaran-
det

Samarbetsförfarandet omfattar

11 a) syftet med, ibruktagandet av och
 metoderna för kameraövervakning, passer-

kontroll och annan övervakning med tekniska
 metoder av personalen, användningen av
 elektronisk post och datanät samt behand-
 lingen av uppgifter som gäller en tjänstemans
 och arbetstagares elektroniska post och annan
 elektronisk kommunikation,

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2009.

Helsingfors den 13 mars 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Suvi Lindén*

Nr 129

L a g**om ändring av hälsoskyddslagen**

Given i Helsingfors den 13 mars 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i hälsoskyddslagen av den 19 augusti 1994 (763/1994) 6 § 5 mom. och 50 §,
 sådana de lyder, 6 § 5 mom. i lag 285/2006 samt 50 § i lag 691/2001 och i nämnda lag
 285/2006, samt
fogas till lagen nya 7 a och 50 a § som följer:

6 §

Kommunens uppgifter inom hälsoskyddet

 Kommunen ska inom sitt område också
 sörja för tillsynen över att de förordningar
 utfärdade av Europeiska gemenskapen som
 hänför sig till tillämpningsområdet för denna
 lag iakttas samt för beviljandet av de intyg
 som avses i artiklarna 20 och 39 i Världshäl-
 soorganisationens internationella hälsoregle-
 mente (2005) (FördrS 51/2007) i enlighet
 med bilaga 3 till reglementet.

7 a §

*Försvarmaktens uppgifter inom hälsoskyd-
det*

Försvarmakten ska sörja för den kommu-
 nala hälsoskyddsmyndighetens uppgifter en-
 ligt denna lag vid försvarmaktens militära
 övningar, i objekt som ska hållas hemliga
 med tanke på landets försvar och vid krishan-
 tering utomlands.

Försvarmakten ska göra upp en tillsyns-
 plan för det hälsoskydd som den svarar för
 och på planen ska tillämpas vad som i 6 § 2
 mom. bestäms om den kommunala tillsyns-
 planen för hälsoskyddet.

En tjänsteinnehavare inom försvarmakten
 som handhar tillsynsuppgifter inom hälso-
 skyddet ska ha lämplig högskoleexamen, yr-
 keshögskoleexamen eller teknisk examen på
 institutnivå.

50 §

Avgifter

I fråga om avgifterna för statliga prestatio-
 ner enligt denna lag iakttas lagen om grun-
 derna för avgifter till staten (150/1992).
 Kommunen ska fastställa avgifterna för sina
 prestationer så att de högst motsvarar kostna-
 derna för utförandet av prestationen. När
 kommunen låter utomstående sakkunniga el-
 ler ett laboratorium utföra undersökningar el-
 ler utredningar tas kostnaderna ut hos kun-
 den högst i enlighet med de faktiska kostna-
 derna.

För anmälningar och ansökningar enligt denna lag som kommunen behandlar, för kontroller, provtagning och undersökningar som ingår i den kommunala tillsynsplanen enligt 6 § samt för intyg som kommunen beviljar med stöd av nämnda paragraf ska kommunen hos verksamhetsidkaren ta ut en avgift enligt en av kommunen godkänd taxa.

Hos verksamhetsidkaren ska dessutom tas ut en avgift för tillsynsåtgärder som hänförs till

1) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med stöd av en kontroll som ingår i den kommunala tillsynsplanen enligt 6 §, när föreskrifterna har meddelats med anledning av att bestämmelserna i denna lag inte har följts,

2) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med stöd av anmälningar enligt 13 § och 14 § 2 mom.,

3) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med stöd av ansökningar enligt 18 § samt sådan övervakning och kontroll av kvaliteten på hushållsvatten som krävs enligt 20 §, samt

4) sådan regelbunden övervakning av badvatten som krävs enligt 29 §.

Kommunen har dessutom rätt att enligt en av kommunen godkänd taxa ta ut en avgift

1) hos fastighetsägaren för mätningar, provtagning, undersökningar och utredningar i en bostad eller andra vistelseutrymmen som hänförs till utredning av sanitära olägenheter enligt 26 §, samt

2) hos en brunnägare för undersökningar av hushållsvattnet, om det inte är fråga om ett

i 16 § 4 mom. avsett verk som levererar hushållsvatten.

Avgifterna får drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar som enligt denna lag hör till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovårdens uppgifter eller som hänförs till beredningen av verkets anvisningar och som verket har styrt till kommunen.

11 kap.

Undersökningslaboratorier och avgifter

50 a §

Dröjsmålsränta

Om den avgift som fastställts för en åtgärd inte har betalats på förfallodagen, får på det belopp som inte betalats i tid tas ut årlig dröjsmålsränta högst enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Förfallodagen kan infalla tidigast två veckor efter att den tjänst för vilken avgiften bestämts har tillhandahållits. I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift på fem euro om beloppet av dröjsmålsräntan blir mindre än detta.

Denna lag träder i kraft den 20 mars 2009.

Helsingfors den 13 mars 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 130

L a g**om ändring av 71 och 72 § i livsmedelslagen**

Given i Helsingfors den 13 mars 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i livsmedelslagen av den 13 januari 2006 (23/2006) 72 § samt
fogas till 71 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 989/2007, ett nytt 3 mom., varvid det
 nuvarande 3 mom. blir 4 mom., som följer:

71 §

Avgifter för kommunala myndigheters prestationer

— — — — —
 Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom livsmedelstillsynen som enligt denna lag hör till Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter eller som hänför sig till beredningen av bestämmelser eller Livsmedelssäkerhetsverkets anvisningar och som Livsmedelssäkerhetsverket har styrt till kommunen. För utförandet av de tillsynsuppgifter som avses i 30 § 4 punkten ersätter staten kommunen endast för kostnaderna för undersökning av prov.
 — — — — —

72 §

Indrivning av avgifter utan dom eller beslut samt dröjsmålsränta

Avgifter som avses i detta kapitel får drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Om den avgift som fastställts för en åtgärd inte har betalats på förfallodagen, får på det belopp som inte betalats i tid tas ut årlig dröjsmålsränta högst enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Förfallodagen kan infalla tidigast två veckor efter att den tjänst för vilken avgiften bestämts har tillhandahållits. I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift på fem euro om beloppet av dröjsmålsräntan blir mindre än detta.

— — — — —
 Denna lag träder i kraft den 20 mars 2009.

Helsingfors den 13 mars 2009

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Paula Risikko*

RP 230/2008
 ShUB 2/2009
 RSv 6/2009

Nr 131

L a g**om ändring av 60 § i kemikalielagen**

Given i Helsingfors den 13 mars 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989) 60 §,
 sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1412/1992, 57/1999 och 287/2006, som följer:

60 §

Avgifter

Bestämmelser om när prestationer som myndigheter utfört med stöd av denna lag ska vara avgiftsbelagda och om storleken på de avgifter som tas ut för prestationerna finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och utfärdas med stöd av den.

För kontroller som ingår i den kommunala tillsynsplanen enligt 7 b § i denna lag ska kommunen ta ut en avgift enligt en av kommunen godkänd taxa. Dessutom ska kommunen hos verksamhetsidkaren ta ut en avgift för tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med stöd av en kontroll som ingår i den kommunala tillsynsplanen enligt 7 b § i denna lag, när föreskrifterna har meddelats med anledning av att bestämmelserna i denna lag inte har följts. Kommunen ska bestämma avgifterna för sina prestationer så att beloppet motsvarar högst kostnaderna för att producera prestationen.

En avgift behöver inte tas ut eller också får den tas ut till ett lägre belopp, om detta är skäligt med hänsyn till kemikaliens ringa användning eller av någon annan orsak.

Avgifter och kostnader enligt denna lag får drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Om den avgift som fastställts för en åtgärd inte har betalats på förfallodagen, får på det belopp som inte betalats i tid tas ut årlig dröjsmålsränta högst enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Förfallodagen kan infalla tidigast två veckor efter att den tjänst för vilken avgiften bestämts har tillhandahållits. I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift på fem euro om beloppet av dröjsmålsräntan blir mindre än detta.

Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom kemikalietillsynen som inte hör till den kommunala kemikalietillsynsmyndighetens uppgifter, utan till uppgifterna för de myndigheter som avses i 5 § och som dessa myndigheter särskilt har styrt till kommunen.

Denna lag träder i kraft den 20 mars 2009.

Helsingfors den 13 mars 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 132

L a g**om ändring av 25 a och 25 b § i lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning**

Given i Helsingfors den 13 mars 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 augusti 1976 om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning
 (693/1976) 25 b §,
 sådan den lyder i lag 286/2006, samt
fogas till 25 a §, sådan den lyder i lag 984/2008, ett nytt 4 mom. som följer:

25 a §

Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom tobakstillsynen som enligt denna lag hör till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovårdens uppgifter och som verket har styrt till kommunen.

25 b §

Avgifter enligt denna lag får drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Om den avgift som fastställts för en åtgärd inte har betalats på förfallodagen, får på det belopp som inte betalats i tid tas ut årlig dröjsmålsränta högst enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Förfallodagen kan infalla tidigast två veckor efter att den tjänst för vilken avgiften bestämts har tillhandahållits. I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift på fem euro om beloppet av dröjsmålsräntan blir mindre än detta.

Denna lag träder i kraft den 20 mars 2009.

Helsingfors den 13 mars 2009

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Paula Risikko*

RP 230/2008
 ShUB 2/2009
 RSv 6/2009

Nr 133

L a g**om ändring av 20 och 21 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet**

Given i Helsingfors den 13 mars 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 januari 2004 om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004) 21 § samt
fogas till 20 § ett nytt 2 mom. som följer:

20 §

Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom produktsäkerhetstillsynen som enligt lag uteslutande hör till Konsumentverkets uppgifter och som Konsumentverket har styrt till kommunen.

21 §

I fråga om avgifterna för statliga prestationer enligt denna lag iakttas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Avgifter enligt denna lag får drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs

i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Om den avgift som fastställts för en åtgärd inte har betalats på förfallodagen, får på det belopp som inte betalats i tid tas ut årlig dröjsmålsränta högst enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Förfallodagen kan infalla tidigast två veckor efter att den tjänst för vilken avgiften bestämts har tillhandahållits. I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift på fem euro om beloppet av dröjsmålsräntan blir mindre än detta.

Denna lag träder i kraft den 20 mars 2009.

Helsingfors den 13 mars 2009

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 134

Finansministeriets förordning om ett jubileumsmynt för Borgå lantdag

Given i Helsingfors den 13 mars 2009

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 1 § 2 mom. i lagen av den 27 mars 1998 om mynt (216/1998), sådant det lyder i lag 378/2002:

1 §

Finlands lantdag sammanträdde första gången år 1809 i Borgå. Med anledning av 200-årsjubileet av den första lantdagen präglas ett jubileumsmynt med valören 100 euro.

2 §

Jubileumsmyntet är av guldlegering, av vars vikt 917 promille är guld, 43 promille koppar och 40 promille silver.

Halterna får variera med högst ± 10 promilleenheter.

3 §

Jubileumsmyntets diameter är $22,0 \pm 0,1$ millimeter och dess vikt $6,78 \pm 0,10$ gram.

Högst 5 procent av mynten får till diametern avvika mer än $\pm 0,1$ millimeter.

4 §

Jubileumsmynten är cirkelformiga. Bilderna och inskrifterna på de plana ytorna är placerade så att vardera sidan av myntet är på rätt led då myntet vänds som ett bokblad.

På myntet finns myntutformarens släkt-namnsinitial P och Ab Myntverket i Finlands logotyp.

5 §

Jubileumsmyntets utseende framgår av följande beskrivning och bilden nedan.

På jubileumsmyntets teckensidan finns i bågform relieftexten PORVOON VALTIO-PÄIVÄT 200 VUOTTA. På mitten av myntet finns i relief årtalet 2009. Nertill på myntet finns i relief en stiliserad krona.

På jubileumsmyntets valörsida finns en stiliserad profil av Borgå domkyrka. Upptill på myntet finns i bågform relieftexten SUOMI FINLAND samt valörbeteckningen 100 EURO.

Den svenskspråkiga texten BORGÅ LANTDAG 200 ÅR finns på myntets kant. En del av mynten numreras så att numreringen finns på myntets kant.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 134

6 §
De närmare detaljerna i jubileumsmyntet
framgår av de originalpräglar och originalar-
betsredskap som förvaras hos Ab Myntverket
i Finland.

7 §
Denna förordning träder i kraft den 20
mars 2009.

Helsingfors den 13 mars 2009

Finansminister *Jyrki Katainen*

Regeringsråd Raine Vairimaa

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 125—134, 2 1/2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2009

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663